

манітарної науки, які б сприяли означенню ціннісних орієнтацій студентів, що, в свою чергу, стане підґрунтям для формування правосвідомості громадян.

Впровадження освітніх новацій допоможе молоді всесторонньо розвиватися та звернути увагу студентів на те, яку важливу роль відіграє право у суспільному житті. Правова компетентність стане міцним фундаментом для формування правосвідомості на достатньо високому рівні, що допоможе особі гідно реалізувати себе в найрізноманітніших аспектах суспільної та громадської діяльності.

1. Васютинський В. О. Ціннісно-орієнтаційні площини сучасного українського суспільства. *Проблеми загальної та педагогічної психології: зб. наук. праць Ін-ту психології ім. Г.С. Костюка АПН України*. За ред. С.Д. Максименка. К., 2006. Т. 8. Вип. 6. С. 40–45.

2. Волков Ю. Г., Добренєков В. І., Кадарія Ф. Д. та ін.. Соціологія молоді: навч. посібник. Ред. проф. Ю.Г. Волкова. Ростов-на-Дону: Фенікс, 2001. 576 с.

3. Драч С. В. Ціннісні орієнтації студентської молоді українського суспільства: сутність та динаміка. *Збірник наукових праць Хмельницького ін.-ту соц. технологій Університету «Україна»*. 2010. № 2. С. 26–30.

4. Федін Д. Г. Значення правосвідомості в системі суспільної свідомості. *Форум права*. 2011. № 3. С. 813–817.

Гук Владислава Володимирівна,
курсант факультету підготовки фахівців
для підрозділів кримінальної поліції
Науковий керівник – викл. Тимофєєв В. П.
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ПРИНЦИПИ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Реформа органів Національної поліції України стала надзвичайно важливим кроком у розвитку та функціонуванні демократичної правової держави. Створення принципово нової системи поліції пов'язано з потребою суспільства в охороні прав, свобод та законних інтересів, захисту від правопорушень тощо. Національна поліція здійснює свої функції на певних керівних засадах, які визначені нормативно-правовими актами України, серед яких провідна роль належить Конституції України. Крім того, створення органу Національної поліції зумовило собою прийняття нового Закону України «Про Національну поліцію», який серед багатьох нових правових норм включив у себе і принципи діяльності поліції, що не було притаманно Закону України «Про міліцію». У більшості європейських країн органи поліції за правову основу своєї діяльності поряд із нормативно-правовими актами ставлять систему принципів, які є такими ж обов'язковими для виконання.

Будь-яка діяльність державних органів базується на найбільш ґрунтовних засадах, що дозволяє здійснювати свою діяльність у відповідності до за-

гальних цінностей. «Принципи діяльності поліції можна визначити як основні загальні норми, що відображають сутність цієї діяльності» [1, с. 65]. Лише, діючи на таких загальноприйнятих засадах, органи національної поліції можуть досягнути найбільш повного виконання поставлених державою завдань. З огляду на це, законодавець покікувався про новий Закон, де зазначив про принципи діяльності поліції.

В Законі України «Про Національну поліцію» питанню принципів відведено окремий розділ, де зазначено про такі, як: верховенство права; дотримання прав і свобод людини; законність; відкритість та прозорість; політична нейтральність; взаємодія з населенням на засадах партнерства; безперервність [2].

Одним із принципів, зазначених у Законі, є верховенство права (ст.6), який є фундаментальним правовим принципом, і полягає у тому, що людина народжується з невіддільними правами, наданими їй від природи. Людина, її життя, здоров'я – найвища цінність, ніхто не може порушити їх, навіть шляхом прийняття законів. Наступним принципом є дотримання прав і свобод людини (ст. 7), який витікає із попереднього. Відповідно до закону, будь-які права, гарантовані людині Конституцією, іншими законодавчими актами або міжнародними угодами чи договорами, не можуть бути обмеженими у діяльності органів поліції. Цей принцип дуже тісно пов'язаний із діяльністю Національної поліції, яка будучи наділеною широким колом повноважень, іноді порушує права, свободи та законні інтереси людини, що є неприпустимим.

Принцип законності (ст. 8) є основоположним принципом діяльності як поліції, так і інших органів держави. Його сутність передбачена суворим дотриманням закону кожним працівником поліції. «Метод законності є основою для застосування інших методів державного управління: організації, примусу, виховання, контролю тощо. Він передбачає високий рівень правової культури й одночасно є засобом підвищення рівня загальної та правової культури» [3, с.36].

Законодавцем зазначено про принцип відкритості та прозорості, який полягає у здійсненні поліцейськими підрозділами інформування органів державної влади і місцевого самоврядування, а також суспільства про вчинювані дії та результати своєї роботи. Ця засада прямо впливає на ступінь довіри з боку громадськості до органів поліції. Щодо наступного принципу політичної нейтральності, «Закон України «Про національну поліцію» встановлює, що поліція забезпечує захист прав та свобод людини незалежно від політичних переконань та партійної належності. Поліція у своїй діяльності є незалежною від рішень, заяв чи позицій політичних партій та громадських об'єднань» [1, с.65]. Така позиція полягає у тому, що поліція покликана служити на вірність українському народові, а не окремим організаціям політичного спрямування.

Цікавим є принцип взаємодії з населенням на засадах партнерства, адже саме від того, як поліція співпрацює з громадянами, залежить ефективність виконання покладених на неї завдань. Останнім принципом, який закріплено у законі, є принцип безперервності. Він пояснюється забезпеченням

постійного здійснення поліцією своїх завдань. «Дотримуючись принципу безперервності, поліція перебуває в постійній готовності для реагування на злочинні прояви, надзвичайні ситуації та інші події» [3, с.45].

Відтак, принципи діяльності Національної поліції є певними відправними засадами, якими керуються поліцейські під час виконання своїх завдань. Дотримання принципів, закріплених законодавством, є одним із кроків до ефективності діяльності органів поліції, збільшення довіри з боку населення, дотримання прав, свобод та законних інтересів людини і громадянина, а також попередження, припинення та розкриття злочинів і правопорушень.

1. Денисюк Д. С. Принципи діяльності національної поліції України: теорія та практика реалізації / Д. С. Денисюк // Митна справа. - 2015. - № 5. - С. 63-68.

2. Закон України «Про Національну поліцію» 07.11.2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/580-19>

3. Закон України «Про Національну поліцію»: наук.-практ. комент. / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ; за заг. ред. д-ра юрид. наук, доц. В. В. Сокурєнка; [О. І. Безпалова, К. Ю. Мельник, О. О. Юхно та ін.; передм. В. В. Сокурєнка]. – Харків, 2016. – 408 с.

Гусєва Євгенія Ігорівна,
здобувач кафедри адміністративного
та господарського права
Запорізького національного університету

ПРО ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

У процесі становлення України як незалежної демократичної держави відбуваються значні перетворення на шляху досягнення демократичних як засад публічного управління взагалі, так і громадянського суспільства зокрема. Взаємозв'язок держави і громадянського суспільства знаходить свій прояв у встановленні та закріпленні на законодавчому рівні відповідних прав і обов'язків громадян, що, у свою чергу, впливає на формування їх правового статусу.

Головне їх спрямування полягає в досягненні гарантування прав людини і громадянина, таких найважливіших цінностей, як життя та здоров'я, честь та гідність, недоторканність та безпека. Однією зі сфер такого спрямування є безпека дорожнього руху. Саме тому на цьому шляху набувають значення наукові та організаційні механізми впливу на безпеку дорожнього руху з метою створення ефективної системи її забезпечення [1, с.1].

Реалізуючи свої права, свободи та виконуючи покладені обов'язки у сфері публічного адміністрування, громадяни вступають в адміністративно-правові відносини з органами публічної адміністрації, їх структурами та посадовими особами. Сьогодні з огляду на рівень розвитку соціально-політичних і державотворчих процесів основна роль у них відводиться як громадянському суспільству в цілому, так і окремій особі – громадянину зок-